

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT
9. august 2001

Sag T-120/01 R

Carlo De Nicola
mod
Den Europæiske Investeringsbank

»Særlige rettergangsformer – afgørelse om suspension fra tjenesten – fumus
boni juris – uopsættelighed – foreligger ikke«

Fuldstændig gengivelse på italiensk II - 783

Angående: Begæring om udsættelse af gennemførelsen af flere af EIB's retsakter
vedrørende sagsøgeren.

Udfald: Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sammendrag

1. Særlige rettergangsformer – udsættelse af gennemførelsen – foreløbige forholdsregler – betingelser – uopsættelighed – »fumus boni juris« – betingelsernes kumulative karakter – Fællesskabets retsinstansers skøn i sager om foreløbige forholdsregler

(Art. 242 EF og 243 EF; Rettens procesreglement, art. 104, stk. 2)

2. Tjenestemænd – tjenestegrenenes organisation – personalets placering – administrationens skøn – rækkevidde – ansatte ved Den Europæiske Investeringsbank

(Tjenestemandsvedtægten, art. 7)

3. Særlige rettergangsformer – udsættelse af gennemførelsen – betingelser – uopsættelighed – ikke-økonomisk tab, som ikke kan erstattes bedre i en sag om foreløbige forholdsregler end i hovedsagen – foreligger ikke

(Art. 242 EF; Rettens procesreglement, art. 104, stk. 2)

1. Artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement fastsætter, at begæringer om foreløbige forholdsregler skal angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart (*fumus boni juris*) forekommer berettiget. Disse betingelser er kumulative, hvorfor en begæring om sådanne forholdsregler skal afvises, når en af betingelserne ikke er opfyldt.

I forbindelse med denne samlede vurdering råder Fællesskabets retsinstanser i sager om foreløbige forholdsregler over et vidt skøn og kan frit under hensyn til sagens særegenheder afgøre, hvorledes disse forskellige betingelser skal efterprøves samt rækkefølgen af denne undersøgelse, når ingen fællesskabsretlig bestemmelse pålægger dem at anvende et forud fastsat skema for vurderingen af nødvendigheden af at træffe foreløbig afgørelse.

(jf. præmis 12 og 13)

Henvisning til: Domstolen, 17. december 1998, sag C-363/98 P(R), Emesa Sugar mod Rådet, Sml. I, s. 8787, præmis 50; Retten, 10. februar 1999, sag T-211/98 R, Willem mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 15, og II, s. 57, præmis 18.

2. Det kan ikke udelukkes, at princippet om, at Fællesskabets institutioner råder over vide skønsmæssige beføjelser med hensyn til, hvorledes de ønsker at indrette deres tjenestegrene på grundlag af de opgaver, der påhviler dem, og med hensyn til placeringen af det personale, som de råder over, ligeledes finder anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, idet det dog er en forudsætning, at placeringen sker i tjenestens interesse og under iagttagelse af princippet om stillingernes ækvivalens.

(jf. præmis 28)

Henvisning til: Domstolen, 15. juni 1976, sag 110/75, Mills mod EIB, Sml. s. 955, præmis 13; Retten, 16. december 1993, sag T-80/92, Turner mod Kommissionen, Sml. II, s. 1465, præmis 53; Retten, 6. marts 2001, sag T-192/99, Dunnet m.fl. mod EIB, Sml. Pers. I-A, s. 65, og II, s. 313, præmis 54.

3. Formålet med en sag om foreløbige forholdsregler er ikke at sikre erstatningen for et tab, men at sikre virkningen af dommen vedrørende sagens realitet. For at denne sidste målsætning kan opfyldes, skal de begærede forholdsregler være uopsættelige, dvs. at det for at undgå et alvorligt og uopretteligt tab for sagsøgeren er nødvendigt at foreskrive dem og tillægge dem retsvirkninger før afgørelsen i hovedsagen.

(jf. præmis 41)

Henvisning til: Domstolen, 25. marts 1999, sag C-65/99 P(R), Willeme mod Kommissionen, Sml. I, s. 1857, præmis 62; Retten, 10. september 1999, sag T-173/99 R, Elkaïm og Mazuel mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 155, og II, s. 811, præmis 25.